

Să citim Biblia împreună

Evanghelia după Marcu CAPITOLUL 5

4 ... de multe ori fusese legat cu cu picioarele în obezi și cu cătușe la mâini, dar rupsesse cătușele și sfărâmasse obezile, și nimeni nu-l putea domoli. 5 Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre. 6 Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat 7 și a strigat cu glas tare : „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești !” 8 Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din omul acesta !” 9 „Care-ți este numele ?” , I-a întrebat Isus. „Numele meu este „legiune”, a răspuns el, „pentru că suntem mulți.” 10 Și Îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ținutul acela. 11 Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci care pășteau. 12 Și dracii L-au rugat și au zis : „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.” 13 Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci ; și turma s-a repezit de pe râpă în mare : erau aproape două mii, și s-au înecat în mare. 14 Porcarii au fugit și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. 15 Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte ; și s-au înspăimântat. 16 Cei ce văzuseră cele întâmplate le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii. 17 Atunci au început

să roage pe Isus să plece din ținutul lor. 18 Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit Îl ruga să-l lase să rămână cu El. 19 Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine.” 20 El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

Învieirea fiicei lui Iair și vindecarea unei femei bolnave de doisprezece ani

21 După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare. 22 Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui 23 și I-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare : „Fetița mea trage să moară ; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.” 24 Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea. 25 Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge. 26 Ea suferise mult de la mulți doctori ; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nicio ușurare ; ba încă îi era mai rău. 27 A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime și s-a atins de haina Lui. 28 Căci își zicea ea : „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.” 29 Și îndată a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală. 30 Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El ; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: ... (Cont.)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

În fiecare duminică seara, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom avea invitați. **Vă așteptăm cu drag !**

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR, 119 • 320 030

Nr. 104 / D. 28 Februarie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- În ce direcție trebuie să apuc ?
- Să-L primiți pe Mântuitorul Isus !
- Mărgăritarul pierdut ... o mie de ani !
- Cartea veche. Regele Venzeslaus.
- Dicționare.
- Proverbe latine despre grabă.
- Să citim Biblia împreună !

MATEI 3 : 6
„ ... mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el ... ”.

Editorial. **Botezul în apă**

În Matei 3 : 11, sunt redată cuvintele lui Ioan Botezătorul, care spunea : „Cât despre mine, eu vă botez [gr. baptizo] cu apă, spre pocăință [gr. metanoian] ... ”.

Definiție. În limba greacă pentru botez este folosit cuvântul *baptizo*, care se poate traduce prin *imersiune* sau *scufundare*. În urmă cu mai bine de două mii de ani, (la vremea scrierii *Noului Testament*), *baptizo* era folosit în literatura de atunci pentru a descrie *scufundarea* unei corăbii sau a unui animal mort.

Este cumva sinonim cu *îngroparea* în pământ. Prin *scufundare* obiectul respectiv intra sub apă, fiind *îngropat* acolo. La vremea actuală, *baptizo* se poate folosi pentru a explica *imersiunea* unui submarin, acel moment când vasul intră sub apă și nu se mai poate vedea !

Originea botezului. În Matei 21 : 25, este redată întrebarea Domnului Isus, (care discuta cu preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului) : „**Botezul lui Ioan de unde venea ? Din cer sau de la oameni ?**” Dar ei vorbeau între ei și ziceau : „Dacă vom răspunde : „Din cer”, ne va spune : „Atunci de ce nu l-ați crezut ?”

În Evanghelia după Luca scrie că : „ ... tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan ; dar fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui”. (Luca 7 : 29 - 30) Ioan Botezătorul a spus clar că Dumnezeu l-a trimis să facă botezul în apă : „Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis ... ”. (Ioan 1 : 33)

Necesitatea botezului. După *Învieire*, Domnul Isus le-a poruncit celor unsprezece ucenici : „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit ; dar cine nu va crede va fi osândit”. (Marcu 16 : 15 - 16) Ce înseamnă : „ ... se va boteza” ? Nu omul se botează singur, ci el este cel care cere botezul, în momentul în care îndeplinește condițiile

Biblice : **pocăința și mărturisirea păcatelor**, (a se vedea Faptele Apostolilor 2 : 38 și Matei 3 : 6 „ ... *mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el ...* ”. Ai fost botezat în apă? Nu uita cuvintele Domnului Isus : „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”...

De-ale copiilor ...

Un bărbat, obișnuit să dea ordine, se grăbea să ajungă la o întâlnire importantă. S-a hotărât să o ia pe scurtătură, dar din nefericire, s-a rătăcit. Astfel, a fost pus în situația să ceară informații de la prima persoană care i-a ieșit în cale ... un copil :

– *Băiete, în ce direcție trebuie să o apuc ca să ajung la Dover ?* a întrebat el autoritar.

– *Nu știu, a răspuns copilul puțin rușinat.*

– *Ei bine, atunci la Brighton ?* a încercat din nou omul.

– *Nu știu nici asta, a răspuns copilul.*

– *Totuși, nu este nimeni pe aici care să-mi dea niște informații?* a spus omul ridicând tonul.

– *Nu știu, a spus din nou copilul.*

Pe măsura acestor răspunsuri, cu aceleași două cuvinte, întrebările omului erau adresate pe un ton din ce în ce mai nervos. În final, omul și-a pierdut cumpătul și a strigat :

– *Păi, nu știi prea multe, copile !*

Atunci, pentru prima dată copilul a zâmbit. Privind în josul străzii spre o casă mică unde lumina străbătea prin ferestre și unde frații săi se jucau în curte, băiatul a răspuns :

– *Nu, dar eu nu m-am rătăcit !*

Povestiri cu tâlc

Cu mulți ani în urmă, în Germania trăia un cizmar care se numea Rahlenbeck. Fusese poreclit : „*pastorul pietist*” din pricina râvnei lui de a merge pe urmele Mântuitorului.

Era un om cu o mare bogăție duhovnicească, un om binecuvântat de Dumnezeu, un om care trăia ceea ce citea și credea. Într-o zi l-a vizitat un preot tânăr. – *Domnule preot, studiile teologice nu vă garantează că sunteți un copil al lui Dumnezeu. Trebuie să-L primiți pe Mântuitorul Isus, îi zise Rahlenbeck.*

– *Da, pe Mântuitorul îl am. Am chiar și un tablou cu El, agățat deasupra biroului meu, spuse preotul. – Da, pe perete tabloul cu Isus rămâne pașnic și liniștit. Dar dacă L-ați primi în inimă și în viață pe Mântuitorul, acest fapt ar fi auzit și văzut de toți ! Cum ÎL poți primi pe Isus în viața ta ? Spunându-I simplu : „Doamne Isuse vino în inima mea !” În Biblie scrie : „ ... Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință ... ”. (Efeseni 3 : 17)*

Rubrica sufletului nemântuit

„*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ...*”. (Isaia 55 : 6) Va exista și un *prea târziu !* **Mărgăritarul pierdut**

Împăratul Iustinian, (care a domnit între 527 și 565), pe când mergea într-o zi de mare sărbătoare prin orașul Constantinopol, a pierdut unul dintre cele mai scumpe mărgăritare ale coroanei împărătești. Peste o mie de ani, mărgăritarul a rămas pierdut, când iată că, pe vremea sultanului Mohamed al II – lea, un băiat de cioban, a găsit mărgăritarul sub dărâmăturile palatului lui Iustinian.

Dar băiatul de cioban a crezut că a găsit o bucată de sticlă, fără nicio valoare și astfel și-a pus în traistă mărgăritarul.

Tatăl său însă a văzut că fiul său a găsit o perlă prețioasă și nu o jucărie, cum credea tânărul. A alergat deci la sultan și-a primit o frumoasă cinste, drept răsplătă pentru perlă, ba chiar și băiatul său a fost adus la curte, unde a primit o creștere aleasă.

În Biblie, Domnul Isus, este comparat cu o *perlă* de mare preț ... dar numai cei ce-L recunosc ca Fiu al Lui Dumnezeu, vor avea parte de răsplata Lui !

Și în viața spirituală este ca și în întâmplarea cu mărgăritarul coroanei regale. Numai Tatăl (din ceruri) cunoaște adevărata valoare a mărgăritarului disprețuit și părăsit de oameni, a lui Isus, și a Jertfei Lui de pe cruce. Numai prin intermediul Domnului Isus, putem ajunge în prezența *Împăratului împăraților*, a lui Dumnezeu ! Iar acolo sus, în cerul Lui se ajunge numai prin bunăvoința Lui ! Promisiunea Domnului Isus este valabilă încă : „ ... *pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară : căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. Și voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi*”. (Ioan 6:37- 39)

Mică enciclopedie onomastică

• **Felix** : Frecvent și modern în epoca noastră, *Felix* reproduce, prin intermediul formei identice, folosită în apus, numele pers. lat. *Felix*. Era cel mai frecvent cognomen roman. Semnificația sa, foarte populară, este de „fericit”, deși, la început, avea un sens mult mai concret, și anume „fertil, productiv”. Apoi s-a folosit cu sensul „favorizat de zei”, de aici „fericit”, nume personal folosit de către părinți, care își exprimau astfel sentimentele de bucurie la nașterea unui copil sau prin care se ura purtătorului o viață fericită, (în română a trecut sub forma *ferice*, ulterior vb. *a ferici* și adj. *fericit*, din aceeași familie făcând parte și *a felicita* și *felicitare*, al cărui sens s-a extins de la „urare de fericire” la „laudă pentru un succes”.

Cartea veche 90. Durerea (II)

Regele Venzeslaus, (probabil Wenceslaus I, duce de Boemia care a trăit între 907 și 935 d. Hr., căruia împăratul roman Otto i-a conferit post-mortem demnitatea regală), a ajuns prizonier în mâinile dușmanilor săi. Aruncat în închisoare, îl întrebă cineva : *ce crede despre deosebirea prin care trecuse, eri rege și azi prizonier. Venzeslaus răspunde : regele să cugete și e preocupat de cele pământești, iar prizonierul de cele cerești. Ca rege am trăit pentru mine, iar ca prizonier – mizeria – mă face să trăesc pentru cele cerești, înălțându-mi sufletul la Dumnezeu. Năcazul, mizeria și suferința îl apropie pe om de Dumnezeu, iar binele îl îndepărtează.*

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Age, libertate Decembri utere (lat. „Haide, folosește-te de libertatea lui decembrie”).

La Roma, în fiecare an, în zilele de 16, 17 și 18 decembrie, se desfășurau în antichitate marile serbări denumite *Saturnalii*.

În acele zile, sclavii se bucurau de o libertate sui-generis : erau tratați ca cetățeni liberi, egali cu stăpânii lor. Aveau voie să îmbrace toga, dădeau comenzi și chiar stăpânii lor îi serveau la masă.

Bineînțeles era vorba de o extravaganță, căci, imediat după serbări, sclavii își reluau poziția lor de obidiți, plătind cu un an întreg de robie cele trei zile de iluzorie libertate.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din *Dicționarul Biblic de nume proprii* :
• **AHIAN** = 1. **Fratele zilei. 2. Frate pentru totdeauna.** Un israelit (I Cronici 7 : 19).
• **AHICAM** = 1. **Fratele meu s-a ridicat, Ridicătorul fratelui, Fratele ajută. 2. Fratele dușmanului, Dușmanul fratelui. 3. Îndurarea fratelui. 4. Gura fratelui.** Persoane (II Regi 22 : 12).
• **AHIEZER** = 1. **Ajutorul fratelui, Fratele meu este ajutorul. 2. Fratele ajutorului. 3. Ajutător.** Numele mai multor israeliți (Numeri 1 : 12, I Cronici 12 : 3).

Versetul săptămânii

„*Doamne, numai Tu poți veni în ajutor celui slab ca și celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeu nostru!*”.

II Cronici 14 : 11

Proverbe latine despre grabă

• **Graba dă naștere la griji.** (Cine se grăbește se căiește).
• **Lucrul făcut în grabă, se strică repede.**
• **Lupul se grăbește înainte de a urla.**
• **Graba este neprevăzătoare și oarbă.**
• **Grăbește-te încet.** (În latină : *Festina lente*. Prin aceste cuvinte Augustus prevenea pe conducătorii de armate împotriva grabei necugetate).
• **Cine se grăbește prea mult își termină treburile mai târziu.**
• **Greșeala și căința însoțesc graba.**
• **Să nu te grăbești nici să lauzi și nici să acuzi prea repede pe cineva.** (Din *Proverbe și cugetări latine*, 1976).

Accesând www.cezareea.ro găsești :

Transmisie live
Foia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/